

Vážení občané,

konečně snad skončila zima, o které se sice dá říci, že byla za poslední období nejmírnější, ale z jejich neblahých následků v podobě zničených cest a nepořádků se stejně budeme ještě chvíli „radovat“. Přesto se k nám již nezadržitelně blíží jaro a čas jarních svátků, svátků velikonočních.

V období zimy jsme nezháleli a kromě zimní údržby jsme se věnovali také opravám obecní techniky i údržbě zeleně. V době vegetačního klidu rostlin jsme vyčistili a provzdušnili několik obecních lokalit. V současné době také pokračují práce na urnovém háji, které byly započaté vloni na podzim. Ve spolupráci s odborníky tam bude provedena výsadba nových mladých rostlin a dřevin.

V současnosti se dokončuje přestavba domu č.p. 23 v Brocné, kde pod taktovkou místních hasičů vznikla krásná nová místnost hasičské zbrojnice s nutným zázemím. Na tuto akci se podařilo získat příspěvek v podobě dotace. Stavební práce precizně provedla firma Laguna Solnice ve spolupráci s místní jednotkou hasičů. Všem aktérům patří náš dík.

A jaké jsou další plány pro letošní rok? Budeme pokračovat v rekonstrukci mateřské školy. Letos opravíme střechy a dokončíme výměnu oken v hospodářské budově školky. To vše proběhne v rámci projektu s názvem „Výměna oken a dveří v obecních budovách III“. Díky tomuto projektu získají nová okna a dveře ještě další budovy: dům pro seniory, hasičská zbrojnice ve Skuhrově a společenská místnost ve Svinné. Díky podané žádosti a velmi dobře zpracovanému projektu dostaneme na tuto akci dotační příspěvek z POV KHK. Další dotaci se nám podařilo sehnat na historické památky. Ta se týká opravy a údržby soch u mostu do Debřec. Jistě jste si všimli, že jedna ze soch byla pro své poškození demontována již na podzim loňského roku.

Dále nás čekají mnohé úkoly a práce podle plánu na letošní rok. Budeme pokračovat v úpravách zahrady mateřské školy. Pokročí také práce na naučných stezkách do Debřec a ke staré vodárně Vápenka v Rybníčkách. Čeká nás i oprava poškozeného křížku pod kostelem, oprava dlažby na hřbitově, oprava místních komunikací, oprava omítky na budově obce, údržba zeleně a travnatých ploch a mnoho dalších zdánlivě drobných úkolů.

Kromě práce nás však v letošním roce čeká celá řada sportovních a kulturních akcí, na které Vás touto cestou srdečně zvu. V únoru již proběhl turnaj v kuželkách, který se těší každoročně hojné účasti a velké oblibě. Na květen chystá základní škola oslavy 200 let postavení první školní budovy v obci a v Brocné se budou konat oslavy hasičského sboru spojené s okrskovou soutěží. Skuhrovská pouť bude tradičně ve znamení volejbalu a chovatelské výstavy. Letos navíc uspořádá oddíl SKI Skuhrov výstavu k 60. výročí založení oddílu. O prázdninách se také budou konat tradiční Mutinovy slavnosti. Na srpen připravují místní lyžaři dva běžecké závody – Běh údolím Bělé a Běh na Velkou Deštnou. O všech akcích Vás budeme průběžně informovat na stránkách Skuhrovského zpravodaje.

I v letošním roce se opět pokusíme zabodovat v soutěži „Vesnice roku 2013“, kam se chceme přihlásit a získat některou z vyhlašovaných tematických cen (stuh).

Věřím, že se nám podaří se všemi letošními úkoly a cíli se ctí vyrovnat a přispět tak ke spokojenosti obyvatel naší obce.

Všem občanům přeji hodně jarního sluníčka, kterého jsme si přes zimu moc neužili, a hezké Velikonoce.

Milan Bárta, starosta

Informace ze Společenského centra

Letošní zima už je skoro za námi a my se pomalu můžeme připravovat na jarní akce ve Společenském centru. Nejprve bych ale ráda zrekapitulovala dění z konce minulého roku a začátku toho letošního. Dne 18. prosince se sál Společenského centra rozezněl písněmi v podání rychnovského dětského sboru Carmina pod vedením sbormistra Mgr. Karla Štrégla a musím říct, že Vánoční koncert byl velice pěkný. Budova Společenského centra byla začátkem letošního roku využívána převážně místními hasiči a rybáři, kteří zde uspořádali své výroční či členské schůze. Nemohu také zapomenout na pravidelné setkání seniorů, to poslední (6. 3. 2013) bylo zpestřeno hrou na harmoniku a každá z přítomných dam byla obdarována perníkovým srdcem k MDŽ. V únoru s velkým úspěchem a za hojně účasti proběhla cestopisná přednáška pana Jiřího Preclíka o Bangladéši. Za úspěšný a vydařený můžeme také označit již tradiční „Školní ples“, který se v letošním roce nesl v duchu „Ve staré škole“. Dlouhé zimní dny byly zpestřeny dvěma kurzy pro šikovné ručičky – „Provensálské krabičky a výroba svíček“ a „Dekorace ze sena“. Věřím, že stále větší počet účastníků značí vzrůstající oblibu u našich spoluobčanů. Závěrem bych chtěla upozornit na plánované akce. Na začátek jara je připraven tradiční Velikonoční jarmark, ale v době vydání zpravodaje už bude za námi a my se budeme moci těšit na vítání občánků, které se uskuteční v sobotu 13. 4. 2013. Na konec dubna chystáme další kurz, tentokrát budeme tvořit z keramiky, zájemci se mohou předběžně přihlásit v kanceláři OÚ nebo telefonicky na čísle 775 445 495. Ještě bych chtěla poděkovat paní Marcele Zounarové za pomoc a zpříjemnění mého nástupu na OÚ.

Pozvánka na plánované akce v letošním roce:

Sobota 13. 4.:	Vítání občánků
Sobota 18. 5.:	Oslava 200 let školy
Sobota 27. 7., neděle 28. 7.:	Skuhrovská pouť
Sobota 17. 8.:	Mutinovy slavnosti

Všem našim spoluobčanům přeji jaro plné dobré nálady, krásné a pohodové Velikonoce a mnoho dalších slunečních dnů.

Klára Šmídová

Mutina Skuhrovský

si všiml - že byl odstraněn nesmyslný název restaurace U Koček a na vývěsním štítu se opět objevil původní a tradiční název Pod Hradem

chválí - všechny občany, kteří přispěli do Tříkrálové sbírky, jejíž výtěžek letos činil 24 586,-Kč...

připomíná - že si někteří občané ještě nezakoupili letošní známku na popelnice, pokud tak neučiní do konce března, obsah popelnice jim nebude svozovou firmou vyvážen

přeje - všem pořadatelům společenských, kulturních i sportovních akcí v tomto roce, aby se jim vše podařilo tak, jak si představují a plánují...

děkuje - dětem z MŠ Sluníčko, že vynášením Morany vyhnaly paní Zimu, krátce potom prý skutečně vykouklo sluníčko...

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU SKUHROV NAD BĚLOU

Obec nabízí zájemcům k odprodeji vytěžené palivové dřevo získané z údržby obecních ploch. Podrobnější informace budou podány v kanceláři OÚ nebo přímo u starosty pana Milana Bárty.

Upozorňujeme občany, že do konce měsíce března mají být uhrazeny poplatky za odpady, ze psů a za stočné!

Obecní úřad začátkem února obdržel žádost z Diakonie Broumov, pro kterou pořádáme pravidelně dvakrát do roka sbírky nepotřebného pro potřebné, uspořádat ještě jednu mimořádnou sbírku. S částečnými obavami jsme ji hned vyhlásili. Musíme však s radostí vše poděkovat všem, kteří v tak krátké době opět velmi přispěli.

Další pravidelná sbírka bude ve dnech 16., 18. a 20. dubna vždy od 14 do 16 hodin. Předem za odevzdané věci děkujeme.

za sociální komisi Jana Kouřimová

Svoz komunálního odpadu Skuhrov nad Bělou v roce 2013

Měsíc	lichý týden	dny: pondělí
leden	1.,3.,5.	31.,14., 28.
únor	7.,9.	11.,25.
březen	11.,13.	11.,25.
duben	15.,17.	8.,22.
květen	19.,21.	6., 20.
červen	23.,25.	3., 17.
červenec	27.,31.,33.	1.,15.,29.
srpen	35.,37	12.,26.
září	39.	9.,23.
říjen	41.,43.	7.,21.
listopad	45.,47.	4.,18.
prosinec	49.,51., 1.	2.,16.,30.

Klub seniorů oznamuje, že pravidelná setkání se konají každou první středu v měsíci v kavárně Společenského centra ve Skuhrově n.B. Dále se připravují tyto akce: dne 10.4.2013 zájezd na tržnici do Polska, na 22.5.2013 výlet do Průhonic. Další výlet se bude konat v září a každý má možnost navrhnout, kam má být tento zájezd směřován. V říjnu se uskuteční poslední letošní zájezd do Polska. Termíny budou upřesněny po projednání při středních sezeních.

Skuhrovští hasiči zvou všechny občany a děti na tradiční pálení čarodějnic, které se uskuteční 30.4.2013 na obvyklém místě v areálu volejbalových kurtů.

Skuhrovští rybáři oznamují, že se již tradičně v měsíci červnu budou na rybníku v Debřecích konat rybářské závody.

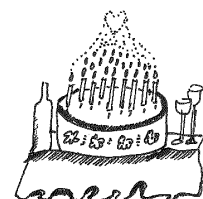
Dospělí změní své síly v sobotu 1.6.2013 od 6.00 hodin, kdy bude zahájena prezentace soutěžících.

Mládež bude závodit v lovu ryb v neděli 2.6.2013 od 7.00 hodin. Členové rybářského spolku zvou nejen všechny rybáře, ale každého, kdo má k tomuto sportu kladný vztah, aby přišli závodníky povzbudit.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významného životního jubilea se ve druhém čtvrtletí roku 2013 dožívají tito naši spoluobčané :

PIŠLOVÁ Regina ze Skuhrova	70 let
POPOVÁ Eliška ze Svinné	70 let
KOUŘÍMOVÁ Stanislava ze Skuhrova	75 let
EHL Jaroslav ze Skuhrova	92 let
DIBELKA Jiří ze Skuhrova	70 let
JIRUF Karel z Brocné	75 let
BÁRTA Oldřich ze Skuhrova	80 let
GRYGAROVÁ Marie ze Skuhrova	85 let
KRAHULCOVÁ Marie ze Skuhrova	85 let
HYPŠ Jaroslav ze Skuhrova	75 let
BUKOVSKÁ Marta ze Skuhrova	85 let
OLIŠAROVÁ Anna z Debřec	70 let
KULHÁNKOVÁ Marie z Debřec	70 let

Vaše životní jubileum je pro nás příležitostí, abychom Vám do dalších let upřímně popřáli dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Vítáme nové občánky naší obce:

ŠREMR Antonín z Hraštice
NEUGEBAUEROVÁ Emma ze Skuhrova
ŠOTOLA Ondřej ze Skuhrova

Vážení rodiče, vítáme narození Vašeho dítěte a přejeme Vám i jemu, aby vyrůstalo ve zdraví, lásce a klidu.

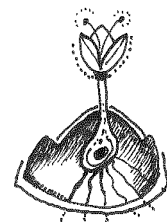
Ve čtvrtém čtvrtletí roku 2012 uzavřeli sňatek tito naši spoluobčané :

LANGR Lubomír ze Skuhrova a **HALBRŠTÁTOVÁ Ingrid**

Novomanželům přejeme, aby jejich společný život byl založen na vzájemném pochopení, lásce a úctě jednoho druhému.

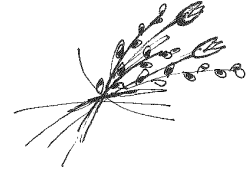
V měsíci dubnu oslaví významné výročí 50 let společného života manželé Vladimír a Eliška POPOVI ze Svinné

Do dalších společných let jim přejeme hodně zdraví, spokojenosti a stálou životní pohodu.

Loučíme se s našimi zemřelými spoluobčany:

SEIDLOVÁ Jaroslava ze Skuhrova (nar. 1930)

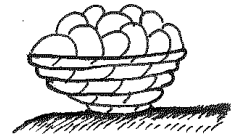

Čest její památce!

Pohled do roční statistiky obce je mírně optimistický:

Počet obyvatel k 1.1.2013 v naší obci: 1 109 občanů

V roce 2012 se narodilo:	16 dětí
zemřelo:	11 osob
přistěhovalo:	30 osob
odstěhovalo:	24 osob
sňatek uzavřelo:	5 občanů
rozvedena:	3 manželství

Ludmila Popová

Za paní učitelkou Jaroslavou Seidlovou

Ve věku 82 let opustila v březnu řady skuhrovských občanů paní Jaroslava Seidlová, dlouholetá učitelka místní základní školy. Znali jsme ji jako milou, usměvavou a společenskou paní, která vždy dokázala své okolí nakazit svým nezdolným optimismem.

Narodila se v Novém Bydžově, kde vystudovala základní i střední školu. Jejím snem bylo stát se učitelkou, a proto odešla po maturitě do Prahy, kde vystudovala pedagogický institut. Na umístěnku nastoupila do školy v Lukavici a od konce padesátých let minulého století až po odchod do penze působila v ZDŠ Skuhrov nad Bělou. Spolu s manželem vychovala dvě děti. Její zájmy souvisely s učitelským povoláním, které s láskou vykonávala. Byla horlivou čtenářkou, proto se podílela na vedení místní knihovny, kde ochotně a se znalostí věci dokázala každému poradit při výběru knih. Ráda zpívala, a proto byla také členkou pěveckého sboru. V roce 1996 ovdověla a začala stále více času trávit na chalupě v Lukavici, kde pečovala o malou zahrádku. Stále měla živý zájem o dění kolem sebe, paměť si udržovala luštěním oblíbených křížovek.

Bývalí žáci s vděčností vzpomínají na její mírnou a laskavou povahu a vnímavý přístup ke každému jednotlivci. Její poctivou práci a odpovědný přístup k povinnostem oceňovali její nadřízení i kolegové. Za všechny bývalé žáky, kolegy i spolupracovníky jí patří naše poslední poděkování a poslední symbolická kytička, kterou dostávala od svých žáků na konci školního roku.

Čest její památce!

Za bývalé žáky i kolegy Jiří Nedomlel

Cesta života vede k Velikonocům

Chtěl bych, abychom se teď soustředili na podstatu a smysl pro křesťany největších svátků, pro toho, kdo nevěří, hledá, bude to čas radostného života, který rozkvete po zimě. Pokud se bavíme o Velikonocích nesmíme zapomenout, kdo je podstatou vzniku těch slavností. Jde o osobu Ježíše Nazaretského. Podívejme se na něj a na jeho cestu, která ho přivedla do světla vítězství nad smrtí. Dříve než to se stalo, musíme se vrátit na začátek cesty - křížové cesty.

On, zároveň Bůh ale také Syn samého Boha Otce, sestoupil na zem, protože lidství bylo hříšné a potřebovalo pomoc někoho, kdo zná správnou cestu ke spáse, potřebovalo také obět' jeho života, poněvadž žádná jiná obět' za viny lidí nebyla vhodná, jen obět' jeho života. Když sestoupil k lidem na zem, vždy každému rozuměl, pomáhal, uzdravoval a také vracel zemřelým život. Všichni byli nadšeni jeho působením a silou jeho slova, které otevíralo každému nové obzory pochopení a lásky. Slíbil, že všichni se dostanou do nebe, kde je štěstí a nekonečná radost. Byla dána však jedna podmínka, lidé měli na sobě pracovat a dávat světu lásku. Jenomže někteří lidé vůbec nechtěli nic změnit na svém životě a záviděli Ježíšovi to, že je tak oblíbený. Tak se rozhodli, že udělají všechno, aby ho zbavili života. Lidé našli falešné důvody proti Ježíši. A právě tak člověk odsoudil Boha, který stvořil člověka. Spoutali a bili Syna Božího, dali mu na záda těžký kříž, na kterém měl přijít o život a začala křížová cesta, cesta umučení a ponižování. Podívejme se na obrazy křížové cesty. Kdo ví, snad tam uvidíme i svoje utrpení, smutky a události ze svého života. Jeho kříž byl obrovský a on ho nesl sám, byl vyčerpán a všichni se mu posmívali. Najednou však uviděl potěšení, byla tam jeho matka Maria, trpěla spolu s ním, ale její přítomnost byla pro něj úlevou. Vojáci najednou přinutili nějakého dělníka, aby pomohl Ježíšovi nést těžký kříž. Tam bylo moře zloby proti Ježíšovi, v tom moři zla se objevila mladá, dobrá žena, která mu chtěla pomoci, měla šátek a utřela odsouzenému obličej. A stal se zázrak, protože na šátku byl jí Ježíšem darován obraz jeho obličeje. Cesta z Jeruzaléma na Golgotu, místo ukřižování Ježíše, není dlouhá, je ale kamenitá a těžká. V jeho případě tam bylo ještě moře lidského hněvu a zla, které ho obklopovalo. Tam na hoře byl zbaven šatu a ukřižován, tam zemřel a pak byl uložen do hrobu. Někteří by si mohli pomyslet, že je to smutný konec Syna Božího. Během svého působení ale říkal svým učedníkům, že to se stát musí, aby jeho smrt jako obět' dala všem hříšným lidem život, který nikdy nekončí, dokonce i těm lidem, kteří ho neměli rádi. To je historie Ježíše...

Ta historie nekončí, protože Ježíš třetí den po smrti, byla to neděle velikonoční, vstal z mrtvých a objevil se lidem. Potom vstoupil na nebesa. Slíbil, že přijde ještě jednou mezi lidi. A také, že jednou všichni lidé vstanou z mrtvých. Právě taková je podstata Velikonoc, času radosti, víry, naděje, lásky, jara. A také Ježíšův dar dobra a slunce každému člověku do života navždy. A tak - pokud zadarmo to dostáváme, zadarmo to také dávejme všem lidem. Dobrý Bůh nebo dobrý osud nás za to odmění, bez ohledu na to, zda jsi věřící, nevěřící nebo hledající. Však dobro darované lidem vrátí se k nám s dvojitou silou. Všem přeji veselé Velikonoce.

Bohoslužby ve dnech 25.III.2013 - 1.IV.2013

	Solnice	Skuhrov n.B.	Uhřínov p.D.
Pondělí 25.3	zpověď 17.00-19.00	-	-
Úterý 26.3.	-	zpověď 16.00-18.00	-
Středa 27.3.	náboženství zpověď pro děti 18.00	-	-
Zelený čtvrtek 28.3.	-	18.00	-
Velký pátek 29.3.	-	18.00	-
Bílá sobota 30.3.	Požehnutí pokrmů v kostele 10.00 Adorace 10.15-12.00	Velikonoční vigilie 18.00 Adorace 10.15-12.00	-
Zmrtvých vstání Páně Neděle 31.3.	9.00	11.00	14.00
Velikonoční pondělí 1.4.	9.00	11.00	-

Zprávy z Brocné

Dne 9. 3. 2013 od 14 hodin pořádalo SDH Brocná v bývalé škole Dětský maškarní karneval. Účast na karnevalu byla větší než kapacita místního zařízení. Pobavit se přišlo 25 dětí v krásných maskách v doprovodu rodičů. Pro děti bylo připraveno mnoho zábavných her, za které byly odměňovány nachystanými dobrotami. V průběhu karnevalu proběhlo také losování o krásné ceny od sponzorů. Celý karneval byl dobře zorganizován a podle ohlasů se velice povedl. Poděkování za přípravu a průběh akce patří hlavně ženám z našeho sboru, sponzorům a organizátorům.

SDH Brocná si Vás dovoluje pozvat na **Hasičskou soutěž** 16. okrsku Solnicko a **Sraz rodáků obce Brocná**. Obě tyto události se budou konat v sobotu 11. 5. 2013 na místním hřišti. Po celé sobotní dopoledne bude probíhat soutěž v požárním útoku a požárním sportu jednotlivců. Kolem 13.00, kdy předpokládáme ukončení disciplín požárního sportu, se bude konat prohlídka nové hasičské zbrojnice a bioplynové stanice v objektu Farny Brocná s.r.o. V odpoledních hodinách se uskuteční sraz rodáků z Brocné a v podvečer zahraje k tanci a poslechu hudební skupina Relax. Po celý den bude zajištěno bohaté občerstvení a doprovodný program. Touto krátkou upoutávkou bych Vás již nyní chtěl na tento den do Brocné co nejsrdečněji pozvat.

Martin Šabata, velitel SDH Brocná

INFORMACE ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Školní rok se přehoupl do své druhé poloviny a jak je dlouholetou tradicí, došlo koncem ledna ke zhodnocení té poloviny první. Žáci si domů přinesli pololetní vysvědčení, kde byla kvalita jejich práce vyjádřena známkami. V celkovém přehledu dopadlo 1.pololetí v naší základní škole takto:

Prospěch – žáci I. stupně, kteří prospěli s vyznamenáním:	62	(= 76,5%)
žáci I. stupně, kteří prospěli:	19	
žáci I. stupně celkem	81	
žáci II. stupně, kteří prospěli s vyznamenáním:	39	(= 46,9%)
žáci II. stupně, kteří prospěli:	43	
počet nespívajících žáků na II. stupni:	1	
žáci na II. stupni celkem:	83	

Hodnocení chování - v průběhu 1.pololetí byla žákům udělena:

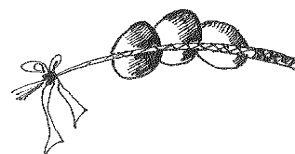
49 x pochvala třídního učitele

50 x napomenutí TU

13 x důtka TU

5 x důtka ředitelky školy

3 x II.stupeň z chování

Na první pohled by se mohlo zdát, že počet kázeňských opatření je dost vysoký, ale většinou se jednalo o „body“ získané častým zapomináním pomůcek na výuku, drobnou nekázní či vyrušováním. K většímu počtu závažnějších kázeňských přestupků naštěstí v tomto období nedošlo. Převážná většina žáků vcelku respektuje školní řád a snaží se chovat tak, aby jim body v zavedeném bodovém systému nenarůstaly.

Ve středu 6.2.2013 se uskutečnil zápis žáků do budoucí první třídy. Do školy se dostavilo 20 dětí, které jsou dobře připravené, spontánně reagují, nebojí se přednést básničky či zazpívat. Zde patří poděkování jednak rodičům a jednak učitelkám MŠ Sluníčko, které se o tento dobrý stav svou prací zasloužily.

V pátek 1.3.2013 se v místním Společenském centru konal v pořadí již 7. Školní ples. Tentokrát byl v souvislosti s blízcími se oslavami 200 let školy tématicky zaměřen na „starou školu“. Proto přišla část aktérů v dobovém oblečení s patřičnými doplňky, což plesovou atmosféru velmi osvěžilo. Pořadatelé touto cestou děkují všem sponzorům a organizátorům, kteří se na zdárném průběhu plesu podíleli. Dík patří i kapele Duál, v níž se představili sourozenci Náglovi, bývalí žáci naší školy.

Jednou z oblastí, na kterou je naše škola zaměřena, je ekologie. Ani v zimním období nezůstává tato důležitá složka výchovy stranou. Průběžně totiž ve škole probíhá sběr všech typů starých baterií, tonerů, drobných elektrospotřebičů a starých mobilů. V akci „VĚNUJ MOBIL“ shromažďujeme i vysloužilé funkční mobily, které budou předány do dětských domovů, nefunkční mobily budou zrecyklovány. Krabice s mobily je z bezpečnostních důvodů uložena ve sborovně na 2. stupni ZŠ.

Nově sbíráme i světelné zdroje. Vše se rovněž boduje a započítává do soutěže „Recyklohraní“. Firma Ekolamp žárovky odváží a ekologicky likviduje. Za získané body potom škola nakupuje pomůcky či věci využívané ve volném čase žáků.

Sbíráme: lineární žárovky do 60 cm, úsporné kompaktní zářivky, výbojky, LED světelné zdroje. Naopak **nesbíráme klasické, reflektorové a halogenové žárovky.** A pro úplnost připomínáme, že už **nesbíráme ani tzv. velké bílé elektrospotřebiče** (mrazáky, ledničky, pračky).

Průběžně **pokračuje sběr suché pomerančové a citrónové kůry**, která se shromažďuje ve školní družině.

Ekologickým svátkem je Den Země. V rámci tohoto dne naše škola pravidelně pořádá **sběr starého papíru, který letos proběhne v pondělí 22.4.2013 odpoledne a v úterý 23.4.2013 dopoledne**, kdy budou žáci 9. ročníku svázet připravený papír od Vašich domů.

Začátkem II. pololetí vždy probíhají naukové soutěže, kterých se naši talentovaní žáci pravidelně účastní. Nejlepší žáci ze školních kol postupují o okresních či oblastních kol. Do okresního kola Dějepisné olympiády postoupili **Miloš Vašek** z 8. ročníku a **Pavλίna Dusilová** z 9. ročníku. Letos poprvé se naši žáci zúčastnili i Zeměpisné olympiády, kde nás v okresním kole reprezentovaly **Pavλίna Dusilová** a **Tereza Šlitrová**. Tyto dvě žákyně postoupily i do okresního kola Olympiády v anglickém jazyce. Nadaní matematici soutěží v Pythagoriádě, v níž do okresního kola postoupili **Vincent Drtík** a **Daniel Herout** ze 4. třídy, **Matěj Čermák** a **Martin Miček** z 5. třídy, **David Zounar**, **Vojta Čtvrtečka** a **Jiří Šlitr** ze 6. ročníku. Mezi sedmáky byl v této soutěži nejlepší **Zdeněk Škop**, v 8. ročníku **Kristýna Bártová**. Naši žáci se také letos zúčastnili soutěže Mladý chemik pořádané pardubickou střední průmyslovou školou. Po loňském úspěchu (7. místo P. Zahradník) jsme letos znovu slavili postup do finále mezi 30 nejlepšími z celkového počtu 2 500 žáků (!) z 5 krajů (Pardubického, Královéhradeckého, Středočeského, Libereckého a Vysočiny). V této nabité konkurenci se umístila na 16. místě naše **Tereza Šlitrová**. Ta také spolu s **Pavlínou Novotnou** postoupily do okresního kola další soutěže s názvem Chemická olympiáda.

Své místo mezi žákovskými soutěžemi zaujímá i pěvecká soutěž Karlovarský skřivánek. Oblastního kola, které se konalo v Opočně, se zúčastnilo pět našich zlatých skřiváneků. **Anna Křížová** z 5. třídy si vyzpívala ve své kategorii 3. místo a **Tereza Dohnálková** z deváté třídy byla dokonce druhá.

Dne 5.2.2013 odcestovalo smíšené družstvo našich žáků na oblastní kolo v Kin-ballu do Hradce Králové. Kin-ball je nová míčová hra původem z Kanady, kterou hrají tři družstva proti sobě s obrovským balónem. Hra teprve zapouští v našich školách své kořeny, a tak jsme jednou z mála škol, kde už žáci Kin-ball hrají. Díky tomu jsme se stali pro tento sport i školou pilotní. V Hradci se naši průkopníci neztratili a vybojovali 5. místo. Případní zájemci o tento sport se dozvědí více na stránkách www.kin-ball.cz.

Družstvo našich děvčat ze 7. a 6. ročníku se 22.2.2013 představilo na okresním kole turnaje v přehazované, kde v konkurenci deseti škol obsadilo 5. místo.

Největší akcí letošního školního roku budou Oslavy 200 let školní budovy ve Skuhrově nad Bělou. Této události je věnován samostatný text na následujících stránkách, kde jsou uvedeny i žakovské slohové práce.

Snímky ze života školy naleznete na stránkách www.zsskuhrov.cz.

Přejeme všem příznivcům naší školy pěkné Velikonoce a brzký příchod opravdového jarního počasí.

Na textech ze ZŠ se podíleli Mgr.Hana Brandejsová,
Mgr.Jiří Nedomlel, Mgr.Petra Holásková a Mgr.Anna
Bartíková

Nové zprávičky z naší mateřské školičky

Začátek roku v Mateřské škole Sluníčko byl především ve znamení aktivit našich předškoláků. Navštívili místní základní školu, úspěšně se zúčastnili zápisu do první třídy a zahájili program „Spolu do školy“. V něm si každá třída prvního stupně ZŠ připravuje ukázkovou hodinu pro nastávající prvňáčky, kteří se tak pozvolna seznamují s tím, co je bude od září čekat.

V únoru si děti ve školce užívaly karnevalových radovánek a mohly navštívit divadelní představení Kašpárkovo království a Zkoušky čerta Belínka. Pro rodiče i veřejnost připravila naše MŠ besedu na téma první pomoci s panem doktorem Jandíkem a akci Putování za jarem pro rodiče s dětmi. V pátek 22.3.2013 děti vynesly Moranu, kterou společně s učitelkami zapálily a vhodily podle dávného zvyku do řeky Bělé, která ji odnesla pryč. Tím skončila vláda zimy a snad už konečně nastane toužebně očekávané jaro...

A co nás čeká? Oslavit velikonoční svátky, výlet za zvířátky a do okolí Skuhrova, oslava ke Dni Země, Čarodějný dopolední rej, divadélka, slavnosti pro rodiče, Den dětí či Loučení se školkou s tuláckou nocí.

Pro ty, co by měli zájem se přidat k nám a seznámit se s naší školkou, **připravujeme na 27. května Den otevřených dveří se zápisem do naší MŠ SLUNÍČKO. Jste všichni srdečně zváni.**

Za MŠ Sluníčko Zuzana Krassková

Oslava 200¹² let škol

V průběhu aktuálního školního roku 2012/2013 uplynulo 200 let od postavení první školní budovy v naší obci. Tuto stavbu dodnes najdeme naproti kostelu sv. Jakuba. Léty se několikrát proměnila její podoba a již dávno v ní škola není. Avšak v historii skuhrovského školství sehrála velmi důležitou úlohu. Skuhrov byl totiž jednou z prvních obcí v okolí, kde byla školní budova zřízena. Do té doby probíhala výuka dětí v soukromých chalupách, což mělo na její kvalitu neblahý vliv. Výstavbou školní budovy se podmínky pro vyučování výrazně zlepšily. Význam školy přesáhl rámec obce, protože sem docházely i děti z okolí.

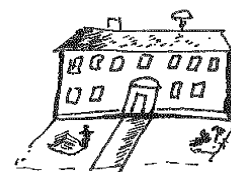
Shodou okolností si letos ještě můžeme připomenout i 100 let od postavení nové školní budovy (dnes hlavní budova školy) a 75 let od zřízení měšťanské školy. Všechna tato výročí jsou dobrým důvodem k oslavám. Ty se budou konat **v sobotu 18. května 2013** ve všech prostorách základní školy. Návštěvníci si budou moci prohlédnout výtvarné i písemné práce žáků, sportovní trofeje, fotografie z historie školy, galerii starých třídních fotografií, staré učební pomůcky, žakovské lavice, učebnice a mnoho dalších exponátů připomínajících historii školy. Bude zde také prezentována výuka na moderních interaktivních tabulích, otevřena bude i učebna, kde probíhá výuka na počítačích, odborná učebna fyziky a chemie i jazyková učebna.

Během sobotního odpoledne se v tělocvičně školy uskuteční žakovská akademie s pestrým kulturním programem, připraven bude rovněž koncert RDS Carmina a Týnišťského swingbandu. Ve školní jídelně bude pro návštěvníky po celé odpoledne připraveno občerstvení. Oslavy budou zakončeny přátelským posezením pozvaných hostů, současných i bývalých učitelů a zaměstnanců školy v prostorách Společenského centra ve Skuhrově nad Bělou. Podrobný program oslav a časové rozvržení budou zveřejněny na plakátech a v místním rozhlase. Chtěli bychom touto cestou na připravované oslavy pozvat všechny skuhrovské občany, obyvatele okolních obcí, bývalé i současné žáky a vlastně každého, koho skuhrovská základní škola zajímá či k ní má osobní vztah.

Současně se obracíme na každého, kdo je ochoten zapůjčit pro připravovanou výstavu jakékoliv materiály týkající se školy (stará vysvědčení, učebnice, fotografie, památníky, penály, psací potřeby, aktovky, sportovní úbory, sešity, vlastní výrobky, sbírky atd.), aby nabídl tyto věci vedení školy. Kontakt: 494 598 160.

Stručná historie školních staveb ve Skuhrově nad Bělou

V roce 1812 byla na kopci u kostela započata stavba první kamenné školní budovy v obci. Byla to přízemní stavba, kde byla jedna třída a byt učitele. Ve třídě se učilo přes 80 dětí a jen těžko si dnes dovedeme představit, jak to tehdejší kantor mohl zvládnout. Postavení školy si asi vyžádala již neúnosná situace, kdy učitelé vyučovali děti v chalupách, jejichž majitelé byli ochotni školu pod svou střechu na určité období přijmout. Tak se například učilo v roubence, která ještě dnes stojí za školním areálem. Toto provizorium tedy rokem 1813, kdy se v nové budově začalo učit, skončilo. Nutno zdůraznit, že kamennou školu v té době zdaleka všechny obce neměly, i ve větších obcích se školní budovy začaly stavět daleko později.

Škola stála v klidném prostředí, před ní byla upravená zahrádka, k budově přiléhal sad. Mnozí kantoři se tehdy zabývali včelařením, proto zde nechyběly ani včelí úly. A proč vlastně byla školní budova postavena zrovna na kopci u kostela? Tehdy školy náležely pod duchovní správu, která zároveň školy zřizovala. Tak se samozřejmě o místě budoucí školy rozhodovalo na základě toho, aby to co nejlépe vyhovovalo duchovnímu správci – tedy panu faráři. Ten bydlel na faře a do školy to neměl daleko. Tím byl i u nás dodržen onen tradiční vesnický centrální trojúhelník: kostel – škola – hospoda, neboť ta se nacházela na dnešním parkovišti u hradu. Na těchto třech místech se dříve v podstatě odehrávalo veškeré důležité dění v každé obci.

Skuhrovské děti tedy musely ráno vyběhnout do kopce, což byla pro ně pěkná rozcvička, odpoledne se zase vracely z kopce domů, což si v zimním období zpříjemňovaly klouzáním či sjížděním na saních buď Oklikem nebo po cestě kolem křížku ke Kouřimově hospodě.

Děti tehdy neustále přibývalo, škola přestávala kapacitně stačit, a proto bylo v r. 1879 přistavěno patro. O tom již ale nerozhodovala církev ale obec, protože po roce 1848 byly v obcích zřizovány volené samosprávy.

Začátkem 20.století museli obecní radní řešit problém školní budovy znovu. Bylo jasné, že budova už dosloužila a bude potřeba postavit školu novou. Kardinální otázkou bylo, kde má nová škola stát. Skuhrovští radní prosazovali místo dole v obci. To se ale nelíbilo představitelům z okolních vsí, kteří trvali na tom, aby škola zůstala na původním místě u kostela. Po složitých a zdoluhavých jednáních Skuhrovští prosadili, že se bude podle jejich návrhu stavět v centru obce tzv.obecní dům. Jeho stavba byla započata v roce 1912 a po jejím dokončení zde byla zřízena škola. Skuhrovští tak jakousi oklikou přece jen dosáhli svého, protože jim šlo o to, aby jejich děti měli školu blíže a nemuseli do kopce. Tak vzniklo přízemí dnešní hlavní školní budovy. Určitou dobu se učilo jak ve staré škole u kostela, tak v nové školní budově. Ta byla v letech 1925-1926 rozšířena a přistavěno patro.

Ve staré budově u kostela se už dále nevyučovalo. Objekt byl stavebně upraven a následně zde byl zřízen obecní chudobinec. Později byla budova přestavěna na byty, které v ní jsou dodnes.

V roce 1933 byla zahájena stavba školní tělocvičny, na kterou značnou finanční částkou přispěla rodina průmyslníka Porkerta. Tělocvična byla slavnostně otevřena v roce 1934 a sloužila nejen škole ale po večerech i pro cvičení místní jednoty Sokol. Dnes již neexistuje, protože při rozsáhlé rekonstrukci v letech 2001-2002 byla zbourána a místo ní postavena tělocvična nová, mnohem větší, doplněná nářadovnou, posilovnou kabinetem, skladem sportovního náčiní, samostatnými šatnami a sociálním zázemím.

Skuhrovské děti odcházely po ukončení obecné školy (tedy v jedenácti letech) na měšťanku do Solnice. V roce 1938 se obci podařilo prosadit, aby ve Skuhrově byla zřízena i měšťanská škola. Tento záměr však byl podmíněn stavbou nové školní budovy. Obec stavbu v roce 1938 zafinancovala a ihned se začalo v prostoru za tělocvičnou stavět. Již za rok byla budova dokončena a v září 1939 byla uvedena do provozu. V novém objektu byla zřízena obecná škola (dnes I. stupeň ZŠ). Vznikl zde prostor pro 4 učebny, 2 kabinety, sborovnu, sociální zařízení a 2 učitelské byty. Hlavní budova byla určena pro třídy měšťanské školy. Tento stav je v podstatě zachován dodnes, kdy je v hlavní budově školy umístěn II. stupeň ZŠ, tedy 6. – 9. ročník.

V roce 1961 bylo započato s nástavbou učebny nad školní tělocvičnou. Tato akce byla dokončena v roce 1962. Tuto úpravu si vyžádala skutečnost, že se stále zvyšoval počet žáků, v této době jich chodilo do zdejší školy 273.

Roku 1968 byla zahájena stavba třetí školní budovy, kde se počítalo s umístěním školní kuchyně, jídelny, dílny a skladu materiálu. Školní jídelna byla otevřena v roce 1970, další prostory byly zprovozněny v letech 1971-1972. Byl tak dotvořen uzavřený školní areál. V dalších letech došlo ve škole k dalším úpravám a modernizacím. Lokální vytápění kamny na uhlí bylo v roce 1980 nahrazeno akumulací kamny, což si vyžádalo generální rekonstrukci elektrických rozvodů. Učebna nad tělocvičnou byla upravena na odbornou učebnu chemie a fyziky, byla zřízena učebna jazyků a cvičná kuchyňka.

V roce 1998 byl školní areál zasažen ničivou letní povodní. Nejvíce byla postižena hlavní budova, kde hladina dosáhla výšky 50 cm, zaplavila tělocvičnu, učebny a byt školníka. Následné škody byly odstraňovány až do podzimních měsíců. tělocvičně se začala objevovat houba a plísně. V roce 2001 Parlament ČR schválil návrh na rekonstrukci školních budov skuhrovské školy a přístavbu nové tělocvičny. Školní rok 2001/2002 proto probíhal ve znamení stavebních prací, které byly vykonávány za provozu školy. Bylo nutné uchýlit se k mnoha provizorním opatřením, aby mohly být stavební práce včas provedeny a výuka byla přitom co nejméně narušena. Za vzájemné výborné spolupráce mezi vedením školy a pracovníky firmy VCES se dílo podařilo. Tak bylo možné, aby si při Dnu otevřených dveří v roce 2002 veřejnost mohla prohlédnout novou tělocvičnu s posilovnou a sociálním zázemím, spojovací chodbu mezi hlavní

budovou a budovou I.stupně i učebnu informatiky s 15 pracovními místy. Dále vznikla moderně vybavená učebna fyziky a chemie s kabinetem a dále i kancelář výchovného poradce. V prostorách bývalé pudy vzniklo 5 nových místností pro archiv, sklady školních potřeb, učebnic a pomůcek. Dále se zde nachází plně automatizovaná plynová kotelna nově zavedeného plynového vytápění. Obě školní budovy byly zatepleny a opatřeny novou omítkou, dále byla vyměněna okna za plastová a položena nová střešní krytina. V budovách byly provedeny telefonní, anténní a internetové rozvody, bezpečnostní a signalizační zařízení a mnoho dalších úprav. Součástí rekonstrukce byly i konečné terénní úpravy s opětovným zřízením školního pozemku, skleníku a domečku pro výuku pěstitelství. Hodnota této rekonstrukce činila zhruba 38 mil. Kč.

K poslední významné změně došlo ve školním areálu v roce 2007, kdy zde proběhla kompletní rekonstrukce školní kuchyně s vybudováním moderního zázemí a vybavení. Zároveň byla rozšířena školní jídelna a vybudováno venkovní hřiště na míčové hry. Celková hodnota díla dosáhla cca 19 mil.Kč.

Zpracoval Jiří Nedomlel

Ze slohových prací našich žáků

Téma: Čeho byste se nikdy nevzdali?

Položme si otázku – čeho se lidé nechtějí vzdávat? Myslím si, že hlavně věci z mládí a blízkých přátel či příbuzných. Hlavním důvodem bývá to, že v nás věci z mládí vyvolávají staré vzpomínky. Ale jsou i tací, kteří se takových věcí vzdají rádi, protože se jim jejich minulost nelíbí.

Pravých přátel by se neměl vzdát nikdo. Přátelé jsou tu vždy pro nás. Aby nás podpořili, vyslechli si nás a zvedli nám náladu. Ale když zjistíte, že nejsou opravdovými přáteli, tak to bolí.

Nevzdala bych se ani rodiny. Nechápu ty, kteří se za svou rodinu stydí tak moc, že ji opustí. Jednou je to bude hodně mrzet, ale to už bude možná pozdě. Sama za sebe říkám, že se nechci nikdy vzdát rodiny, přátel, vzpomínek a domova.

Terka Dohnálková 8. třída

Když přemýšlím nad otázkou, čeho bych se měla vzdát, kdybych musela, je to pro mě velmi těžké. Ničeho bych se nikdy nevzdala.

Můžeme říci, že se nikdy nevzdáme nějaké věci a někdo nám odejde nebo ztratíme něco jiného a pak toho litujeme. Myslím, že pro nás všechny by měl být nejdůležitější náš život. Nechci tím ale říct, že máme myslet jen na sebe, to určitě ne.

V životě se nechceme ničeho vzdát, ale se ztrátami se musíme vždy smířit a zvyknout si na ně. Často se lidé neradi vzdávají svých věcí, ale nejhůře snášejí, když je opustí někdo z rodiny nebo z přátel. Pro rodiče je nejtěžší, když od nich odejdou děti a žijí si svůj vlastní život.

Pro mě je nejdůležitější rodina, přátelé a moje fenka Nelly, mé názory a práva. Nikdy bych neslevila ze svých cílů – něco dokázat a pomáhat ostatním lidem. Toho bych se

nikdy nevzdala a nikomu bych nedovolila, aby mi to překazil. Budu o to bojovat. Když něco chci, tak se o to snažím až do té míry, abych byla spokojená. A k tomu mi pomáhá rodina a nejlepší přátelé. Ti, co jsou pro mě nejdůležitější.

Lucka Šotolová 8. třída

Jak bojovat se špatnou náladou?

Proč se někteří lidé tváří, jako kdyby snědli citron? Někdy to začíná humorem a skončí zkaženou náladou. Někdo si například řekne – co by se mohlo stát, vždyť je to legrace! Ale takový humor většinou skončí opačně.

Zažili jste situaci, kdy z obyčejné diskuze vznikne hádka? Všichni jsou pak na sebe naštvaní a nechovají se k sobě hezky. Pokud jdou do společnosti, roznáší špatnou náladu dál a dál. Pokud se někdo takový vyskytne v mé blízkosti, snažím se ho rozveselit. Často to ale končí tím, že mě odmítne a jsem z něho naštvaná i já.

Jak tedy bojovat se špatnou náladou? Odolávat a nenechat se od bručounů nakazit!

Lenka Kopsová 8. třída

Blížící se jaro inspirovalo naše žáky také k napsání několika veršů. Jak se jim básně podařily, posuďte sami:

Jarní nálada

Terka Dušánková a
Pája Novotná 9. třída

*Slunce svítit začíná,
už vyrostla květina.
Snížek nám tu taje,
bude hned čas máje.*

*Dva lidé se políbí
pod rozkvetlou třešni,
dětem se to nelíbí,
hlava z toho třeští.*

*Louky voní krásně,
my píšeme básně.
Všechno skví se, všechno kvete,
je tu hezky na tom světě.*

Jaro pubescenta

Honza Velcl a
Martin Tobiška 9. třída

*Jaro už je zase tady,
s hormony si nevím rady.
Venku se vše zelená,
nálada je zlepšená.*

*Krátké sukně, uplá tilka,
zapalují se nám lýtka.
Holky na nás dělaj očka.
„Hele, támhle, to je kočka!“*

*Srdce máme zlomené,
s odmítnutím smířené.
Holt musíme hledat dále,
krásní jsme a budem stále.*

Několik vzpomínek na školní léta v ZDŠ Skuhrov n.B.

Nadcházející výročí 200 let od postavení první školy v naší obci je příležitostí ke vzpomínkám na školní léta. V šedesátých letech 20. století, kdy jsem byl žákem zdejší základní devítileté školy, zde působilo mnoho pedagogů, kteří v nás, tehdejších žácích, zanechali nerasmazatelné stopy. Dodnes se mi vybavují nejen jejich tváře, ale i některé jejich výroky, příhody z vyučování či školních výletů. Rád bych se o své vzpomínky podělil s našimi čtenáři, z nichž mnozí chodili do školy ve stejné době. Možná, že se jim při čtení těchto řádků vybaví řada dalších skutečností, na které už časem zapomněli. Svě vzpomínky vezmu pěkně od začátku - tedy od první třídy.

V první třídě naši třídu učila Jarmila Šulová, pro nás - žáky naše paní učitelka, s důrazem na to slůvko „naše“. Její laskavý přístup nám, prvňáčkům velice zpříjemnil naše první krůčky za vzděláním, ke kterému nám vytvořila velmi dobré základy. Ve druhé třídě jsme měli paní učitelku Bedřišku Driemerovou. Nejsilnější vzpomínku na ni mám spojenou s předmětem ruční práce. Nejen, že nás naučila přišívat knoflíky, ale dostal jsem tehdy od ní pochvalu za křížkový steh... Třetí třídu jsme měli v malé místnosti, kde je dnes knihovna a studovna pro žáky I.stupně. Dodnes nechápu, jak se sem mohla celá naše třída (20 žáků) vejít. Ale nějak jsme to zvládli, a to i díky paní učitelce Jaroslavě Seidlové, která nás v tomto stísněném prostoru vyučovala. Pamatuji se, jak tam bylo obtížné vylézat z lavic, kde byla mezi žáky kovová trubka spojující lavice k sobě. Ti, co seděli u zdi, museli při vylézání z lavice požádat svého souseda, aby nejprve vystoupil z lavice on a pak teprve mohli přelézt onu trubku a dostat se ze svého místa. Bylo to docela krkolomné, ale nám to vůbec nevadilo. A paní učitelka Seidlová zvládla výuku v těchto „bojových“ podmínkách s naprostým přehledem, za což jsme ji obdivovali. Toto provizorium bylo způsobeno tím, že děti bylo tehdy hodně a v přízemí budovy I.stupně byla v tu dobu jedna učebna vyčleněna pro mateřskou školu. Tím se výukových prostor nedostávalo.

Změna pro naši třídu nastala ve 4. ročníku. Z nedostatku prostoru jsme byli umístěni do dnešní sborovny na hlavní budově. Učitelé byli odtud přestěhováni do tehdejšího kabinetu (dnes je v těch místech počítačová učebna). Pedagogové tak sdíleli prostor spolu s pomůckami, mapami a vycpaninami. Nedovedu si představit, jak se tam mohli všichni vejít. Třídní učitelkou našeho 4.ročníku byla Emilie Franková, manželka obvodního lékaře, velmi osobitá až zvláštní dáma původem z Čáslavi. Nejživější vzpomínky na ni mám spojené se školním výletem. Bylo nám sděleno, že pojedeme autobusem na Studánku u Rychnova nad Kněžnou, s čímž byli seznámeni i naši rodiče. Ráno v den výletu se nás ale paní učitelka zeptala, co bychom řekli tomu, kdybychom jeli místo autobusem na Studánku vlakem do Čáslavi. To se nám samozřejmě zalíbilo, a tak jsme nadšeně vyrazili na nádraží. Z celého výletu si pamatuji jen dlouhou cestu vlakem a cukrárnu na čáslavském náměstí, kde jsme čekali na paní učitelku, která si na čtyři hodinky odskočila něco zařídit... Výlet měl dramatickou dohru. Domů jsme se totiž nevrátili ve stanovenou dobu, a tak někteří rodiče zahájili pátrací akci. Při ní zjistili, že na Studánce ten den žádná škola nebyla. Rodiče začalo napadat ledacos a už se rozhodovali, že zalarmují příslušníky VB. Přesně v tutéž chvíli se však naše třída konečně objevila a nastalo dost hlasité

dohadování mezi rodiči a učitelkou, což jsme my - žáci sledovali s otevřenou pusou. Tuto paní učitelku jsme měli jen jeden rok.

Naší třídní učitelkou v pátém ročníku byla Eliška Škopová. Byla to rázná vyučující, přísná ale spravedlivá, která měla navíc i smysl pro humor. Zvláště hodiny tělocviku s ní bývaly pestré a těšili jsme se na ně. Možná proto, že sama aktivně sportovala, věnovala se atletice oddíle Tatra Solnice.

V šestém ročníku nás „vyfasovala“ třídní učitelka Anna Kopsová. Její hodiny přírodopisu a pěstítelství byly vždy pečlivě připravené a školní pozemek u Lerchovny býval její velkou pýchou. O prázdninách pozemek sama obětavě udržovala, když někteří lajdáci nechali svěřený záhonek zpustnout...

V sedmém ročníku se nás ujala jako třídní Růžena Hlavatá, které se mezi žáky neřeklo jinak než Růženka. Byla to v té době už starší paní, která nás kromě ruštiny měla i na výtvarnou výchovu. Zvláště rádi jsme s ní chodili malovat do terénu, protože jsme se mohli při těchto hodinách rozptýlit i jinými činnostmi...

V osmém a devátém ročníku se k nám vrátila třídní učitelka Eliška Škopová. Měla nás kromě tělocviku na chemii. Stále před očima vidím její rázné příchody do hodin, kdy za ní vlál její bílý plášť a my se třásli z blížícího se zkoušení z chemických vzorečků.

Českému jazyku a dějepisu nás učila Marie Janečková, učitelka s hlubokými znalostmi a chápavým přístupem k nám – žákům. Dovedla žáky ve svých předměty zaujmout a předat nám i mnoho informací navíc. Českému jazyku vyučovala v té době také Alena Baladová, která při svých hodinách nastolila tvrdý dril. Ovšem díky němu jsme pravopis bezpečně, bez problémů a hlavně natrvalo zvládli. Jako studentka posledního ročníku pedagogické fakulty k nám nastoupila učit zeměpis a tělocvik Marie Kořínková z Dobrušky. Mezi sebou jsme jí říkali Majka a všichni chlapci ji tajně milovali...

Na řadu přichází mužský element. Na „dílny“ nás měl pan učitel Jan Šugl. Školní dílny byly nejprve v malé místnosti, která je dnes součástí bytu pana školníka. Později byla zástěnou přepažena učebna v přízemí u schodiště. Za přepážkou byly umístěny čtyři ponky, na kterých jsme pracovali se dřevem či s kovem. Dodnes mám schovanou plechovou lopatku na smetí a lucerničku, které jsme zde pod jeho odborným vedením vyráběli.

Matematiku nás učil Miroslav Palička, přísný učitel s detektivními schopnostmi. Každý uličník věděl, že nemá smysl zapírat nebo lhát, protože při vyšetřování různých přestupků pravdu vždy bezpečně odhalil a pachatele usvědčil. Matematiku jsme od něj uměli, jako když bičem mrská. A ještě dokázal k výuce přidat nějaký ten jemný vtípek navíc.

Výraznou postavou sboru byl také pan učitel Josef Martinec, milovník výtvarné výchovy, který uměl ve svých žácích vzbudit skutečný zájem o svůj předmět, protože sám byl výborným malířem. Naši třídu měl i na zeměpis. Vzpomínám si, jak jsme hltali jeho vyprávění, kterými oživoval své hodiny. Kromě jiného měl pravdu, když nám říkal, že se ještě dožijeme doby, kdy budeme pitnou vodu draze kupovat. Před padesáti lety, kdy stál kubík vody 40 haléřů, jsme se tomu smáli, dnes jsou jeho slova tvrdou skutečností...

Na závěr jsem si nechal ředitele školy, kterým byl v té době Jaroslav Ehl. Naši třídu měl na hudební výchovu. Při zpěvu nás doprovázel na housle a přitom procházel

mezi lavicemi a naslouchal, jaké zvuky se derou z našich hrdel. Traduje se historka, že jistý žák nezpíval zrovna jako Causo, zkrátka byl trochu pod tónem. Pan ředitel mu tiše řekl: „Chyť se houslí!“ A tak se milý žák rukou skutečně ředitelových houslí chytil... Myslím, že humor a vtip by neměly ve škole nikdy chybět.

Pod jeho vedením si skuhrovská škola získala uznání v širokém okolí. Jaroslav Ehl však byl nejen dlouhodobým ředitelem skuhrovské základní školy, ale působil též jako zpěvák i sbormistr Prausova sboru, byl členem mnoha dalších pěveckých sdružení. Mnohá vystoupení pěveckých sborů pod jeho vedením jsme měli možnost vidět i v naší obci. Hudba byla a stále je jeho životní náplní. V současné době je pan Jaroslav Ehl nejen nejstarším pedagogem spjatým s naší školou, ale pravděpodobně je i jejím nejstarším žijícím absolventem.

Velmi rád vzpomínám na improvizovaná školní filmová představení, která se konala v tělocvičně. Malé děti při nich seděly na žíněnkách, větší na lavičkách a deváťáci měli zvláštní privilegium – mohli sedět na tělocvičném nářadí rozmístěném při stěnách sálu. Tak byla žáky doslova ověšena bradla, švédská bedna i gymnastický kuň a my mladší jsme jim to tiše záviděli. Promítání se ujal některý z učitelů – M.Palička, J.Šugl nebo J.Martinec, okna byla zatemněna přinesenými závěsy a již se mohlo začít. Tímto způsobem jsme zde jako děti zhlédly české pohádky, dětskou detektivku Zpívající pudřenka, Cestu do pravěku a také mnoho naučných filmů včetně legendárních reportáží slavných cestovatelů Hanzelky a Zikmunda. Tato filmová představení měla pro nás nenapodobitelné kouzlo a vždycky jsme se na ně velice těšili. Později se chodilo na školní filmová představení do místního kina, ale to už nějak nebylo ono...

Každý si své osobní vzpomínky na školu uchovává v paměti a čas od času, například při abiturientských srazech, si je vybavuje. Časem jsou možná trochu vybledlé, ale vždy vyvolávají jistou nostalgii na prožité mládí a chvíle, které se už nikdy nevrátí. Vzpomínky nikde nekoupíš. Ty se prostě musí prožít. A po létech s kamarády, spolužáky a bývalými kantory je znovu probrat, zasmát se nad nimi, případně si upřesnit, jak to tenkrát vlastně bylo. K tomu všemu bude příležitost i při letošních květnových oslavách.

Jiří Nedomlel

Z ohlasů čtenářů na Skuhrovský zpravodaj

Jako redaktor Skuhrovského zpravodaje občas obdržím dopis případně mail od některého ze čtenářů, který reaguje na určitý článek nebo informaci uvedenou v našem časopisu. Jsem za podobné ohlasy velmi vděčný, protože je to určitá zpětná informace o tom, co se čtenářům líbí či nelíbí, kde se třeba stala chyba, co by ve zpravodaji chtěli mít, jaké náměty do budoucna zařadit. Koncem února mi přišel mail od skuhrovské občanky paní Miloslavy Michlové, ze kterého s jejím svolením vybírám pár vět:

Ahoj Jirko,

zdravím Tě z Březiny. Osobně se mi moc líbí Skuhrovský zpravodaj a nápady v něm. Nápad je totiž dar. Článek „Babi, kolik je ti vlastně let“ byl perfektní. A příběhy skuhrovských lidí, které píše pan Miloš Kops, jsou taky fajn. Asi to není vůbec ale vůbec jednoduché, dát zpravodaj dohromady. Moc Ti děkujeme.

Myslím, že si celkově málo všímáme lidí okolo sebe. Nijak nad některými věcmi nepřemýšlíme a bereme všechno samozřejmě. Tak jeden malý příklad:

V sobotu 23. února zorganizovala velká rodina Krunčikových besedu s cestovatelem Jiřím Preclíkem o Bangladéši. Jedním slovem FANTASTICKÉ! Od plakátů, přes napečení věnečků, zákusků, přípravy chlebičků, zajištění svařeného vína a dalších dobrot. Za tím vším jsou Mája, Pavlík, Milan, přítelkyně obou kluků a dokonce i jejich rodiče. Mája (tedy paní Marie Krunčiková) to vše perfektně zorganizovala a řídila. A to bez nějakého honoráře. Vím, že ona o žádné děkování nestojí, dělá to pro lidi a moc ji to těší. Ale přesto mi to nedá, abych ji nenavrhl do Skuhrovského zpravodaje, do rubriky Mutina chválí. Mája stála i za dalšími akcemi. Její kluci v létě pomáhali ve Skuhrově organizovat silniční běhy a ona napekla pro všechny sportovce pekáče buchet a zajistila řadu dalších věcí, o kterých ani třeba nikdo neví.

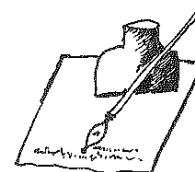
Na besedě o Bangladéši bylo asi 100 lidí, ze Skuhrova asi tak 20, ostatní převážně z okolí. Z Lukavice dokonce někteří přišli i za tak hrozného počasí (vánice) pěšky. Jirka Preclík mluvil moc pěkně. Beseda trvala asi dvě hodiny, také přivezl a nabízel čaj, který mohl každý zdarma ochutnat. Celá akce je na velkou pochvalu.

Co dodat? Určitě velmi a velmi poděkovat. Jednak paní Michlové za to, že nelenila a o aktivitách rodiny Krunčikových napsala, a jednak zmíněné rodině za dnes již málo vídanou snahu nezištně něco udělat jen tak druhým pro radost. A Mutina? Ten samozřejmě podobné aktivity vítá a chválí.

Jiří Nedomlel

Figurky

Jako pomyslná červená nit se táhne vzpomínkami na místní figurky charakteristické prostředí Skuhrov před šedesáti let. Když spolu s mými vrstevníky i těmi ještě dříve narozenými pamětníky občas zavzpomínáme na obraz tehdejšího Skuhrov, zejména jeho centra, vybaví se nám několik historických objektů spolu s dominantou – kamenným mostem do Debřec. Byly tu i obchody, které vznikaly převážně po první světové válce a hlavním sortimentem byly potraviny. Postupem času prakticky všechny tyto budovy zmizely v nenávratnu právě tak jako místní figurky, které s nimi byly spjaty. Vytratil se tak typický historický ráz obce (spolu s vlivem továrny na společenské dění, ale o tom jsem se zmiňoval v minulých člancích). V okolních vesnicích bývala typickou náves a nanejvýš tak jeden obchůdek či hospoda, a tak měl Skuhrov oproti nim s několika obchody i hospodami tak říkajíc „jiného ducha“. Obchodníci byli místními obyvateli respektováni pro jejich podnikatelské schopnosti a naopak majitelé obchodů si považovali každého zákazníka. Při vstupu do obchodu byl zákazník vřele přivítán a postupně „naladěn“ k nakupování. I kdyby se jednalo pouze o vzájemnou slušnost, pro vztahy mezi lidmi a celkové společenské prostředí to mělo velký význam.

Na místě dnešního parkoviště před zdravotním střediskem stával domek s pekařstvím a koloniálem pana Josef Javůrka. Z doby mých předškolních let se mi

vybavuje světlá fasáda průčelí obchodu ozářená ranním sluncem, výloha a truhlíky s květinami před okny v patře. Ale hlavně ta vůně čerstvého pečiva linoucí se celým okolím. Paní Javůrková rozmlouvala se zákaznicemi, zatímco pan Javůrek, vždy v dlouhé bílé zástěře s laclem doplňoval obchod pečivem. Vzpomínám si, jak se mu pod nohama často pletl velký béžový kocour, který měl v obchodě významnou roli, a to redukovat počet myší v krámě na minimum, neboť tenhle sortiment zboží je samozřejmě silně přitahoval. Kocour posedával u vchodu do krámu nad miskou mléka spíš jen tak „z dišperace“. Jedna z kolemjdoucích zákaznic se zastavila a při pohledu na zrudlé zvíře procedila mezi zuby: „Ty seš ale pěkně vypečeněj kocourek!“ Pomyslel jsem si: „Aby ne, když je to kocour pekárenskej.“

Konkurenční pekařství měl v jiné části obce ještě pan Rudolf Křepela, další významný místní živnostník. Tak si mohl každý zákazník tu svoji pekárnu vybrat. Prostranství u již zmíněného dnešního parkoviště doplňovala Jirgesova hospoda, před níž rostla staletá lípa. Naproti přes silnici stál patrový dům pana Gustava Najmana, kde v přízemí bývala kovárna. Historický střed obce pak dotvářel konzum Martinových, nevelký obchod vedle Javůrkových a dále velký patrový dům Radnicových naproti nábřeží řečenému Pod Lipami (dnes je zde nákupní středisko). Tady měl v přízemí prodejnu zeleniny pan František Vimr, vlídný obchodník, který prodával převážně vlastní výpěstky. Vedle vchodu do krámu byl vstup do domu ponurou, i v letních měsících studenou chodbou, což bylo typické pro tehdejší kamenné stavby. Chodba byla průchozí a jako děti jsme tudy probíhaly na dvůr za domem. To pan Vimr zrovna neviděl rád. V chodbě míval velký dřevěný sud s naloženými okurkami, které nás pochopitelně lákaly. Když nás v chodbě přistihnul, vyhuboval nám a hnal nás ven. Někdy se na nás ale usmálo štěstí. To když nás zase vyháněl ven a usoudil, že to s káráním trochu přehnal. To pak vzal dlouhé dřevěné kleště, jimiž vylovil ze sudu velkou kyselou okurku a jakoby na usmířenou ji podal jednomu z nás se slovy: „Na, a ať už jste venku.“ A tak jsme s kvašákem v ruce dokráčeli ke kamennému mostu, posadili se na široké kamenné zábradlí a jeden po druhém ukusovali z té kyselé dobroty. Most býval pro nás velmi oblíbeným místem. Posedávali jsme tu často při konzumaci nejrůznějších dobrot. Často vedly nesourodé kombinace různých laskomin k neblahým následkům... Dospělí nás tu ale moc rádi neviděli. K velkým problémům se schylovalo, když okolo procházela další z nezapomenutelných figurek Skuhrova – Anežka Lemfeldová, známá jako Agnes. Její výrazně pomalá až opatrná chůze a přísný pohled byly pro nás přímo provokativní. Blondaté vyčesané vlasy s fialovými či rezavými melíry a nepřirozeně zmalovaný obličej se vymykaly místnímu normálu, ale korespondovaly s její mlhavou minulostí, o níž se mezi lidmi povídalo všelicos. Změřila si nás ostrým pohledem a čekala, jak na její přítomnost zareagujeme. Když jsme ji hned nepozdravili, obořila se na nás: „To je pěkné, nezdravit staré lidi, to vás doma pěkně vedou!“ Pokud jsme ji pozdravili, usoudila, že si z ní děláme blázny a vyhrožovala, že to oznámí ve škole. Tam ostatně bývala častým hostem. Bydlela v budově bývalé školy u kostela. Stalo se, že když kráčela Oklikem k domovu, několik uličníků na ni z hradu začalo pokřikovat. K tomu kolem ní prolétlo i několik šišek. To ji samozřejmě velmi rozlítilo. Peprné nadávky z jejich úst jen sršely. Pátrala, zda mezi stromy alespoň některého z výtečnicků nepozná. Hned druhý den vše nahlásila ve škole a nastalo vyšetřování. Zkušení kantoři vylučovací metodou „známé firmy“ brzy odhalili a následovaly tresty. Provinilci nakonec vzali za vděk jakýmkoli

trestem, se kterým nebyla spojena poznámka v žakovské knížce. Věděli, že pokud by se to dozvěděli rodiče, bylo by to ještě horší. Současným pohledem viděno - časy se mění. A ne vždy k lepšímu...

I tato skuhrovská postavička, jakož i řada dalších figurek vzpomenuých v minulých člancích, dokresluje vzpomínky na dobu před více než padesáti lety.

Zmiňované postavy a postavičky již nenávratně zmizely z tohoto světa, rovněž tak řada starých skuhrovských domů. Proto je velmi dobře, že se alespoň některý z místních letitých objektů zachoval v původním stylu. Tady bych se chtěl zmínit o velkorysé a zároveň citlivé rekonstrukci jednoho z nejstarších objektů v obci vůbec. Je jím „Cejnhamr“ zrekonstruovaný podnikatelem Františkem Janečkem. Záchrana této historické budovy se zachováním původního stylu se setkává s kladnou odezvou u pamětníků, bývalých zaměstnanců i lidí projíždějících okolo do blízkých hor. Škoda, že se jedná o záležitost spíše ojedinělou. Tento objekt má velice zajímavou historii. S velkou pravděpodobností byl původně postaven před více než 200 lety jako kovárna při cestě do Deštného. Následně byl přebudován na hamr. Kovaly se tu hlavně ráfy kol k povozům, podkovy a hřeby. Dnes se tomuto objektu s bohatou historií dostalo zasloužené péče. Jaký to rozdíl v porovnání s ruinou nedaleké slévárny!

Tak jsme, obrazně řečeno, společně prošli některými úseky minulosti Skuhrova. Doprovázely nás místní figurky, které nám v těch několika člancích pomohly pochopit tehdejší vztahy, prostředí i poměry. Díky figurkám jsme se možná mohli do oněch dob také lépe vžít. Historie není tvořena jen přelomovými událostmi, ale především lidmi, kteří prožívají své obyčejné radosti a starosti. Jsem přesvědčen o tom, že vzpomínky a zážitky z minulosti bychom měli předávat dalším generacím nejen jako pouhou zajímavost, ale jako zdroj poučení. Ohlédnutí do minulosti nám totiž může hodně napovědět o tom, kam se ubíráme.

Na úplný závěr bych chtěl čtenářům poděkovat za kladné ohlasy, jichž se mně dostalo v průběhu tří let, kdy seriál „Figurky“ ve Skuhrovském zpravodaji vycházel.

Miloš Kops

Vzpomínka na Pepíka Palečka

V pátek 1. 2. 2013 jsme se v pardubickém krematoriu rozloučili s Josefem Palečkem, skuhrovským rodákem a volejbalovou legendou. V následujících řádcích Vám chci přiblížit jeho bohatý a nevšední život.

Narodil se roku 1935 Marii a Josefu Palečkovým. Dětství prožil ve Skuhrově a v Hrašticí, kde měl dědu. Po základní škole se vyučil nástrojařem, v sedmnácti letech nastoupil do vojenského učiliště v Liptovském Mikuláši a následně do Vojenské akademie. Po absolvování sloužil v Hradci Králové a po roce byl převelen na letiště do Pardubic. Následných 10 let pracoval ve funkci ředitele CK Sport turist v Hradci Králové. Později sám organizoval zájezdové pobyty v Chorvatsku.

Od mládí, jak to bylo u vesnických kluků zvykem, byl všestranným sportovcem, ale nejvíce mu učaroval volejbal, kterému zůstal věrný až do své smrti, ať už jako hráč, rozhodčí nebo pořadatel. Závodně hrál za Spartak Skuhrov a následně za RH Pardubice. Účastnil se Sportovních her lelectva, vzpomínám si, že si z těchto klání několikrát přivezl cenu pro nejlepšího hráče.

Jako rozhodčí rozhodoval zápasy naší nejvyšší soutěže, na zájezdech s Duklou Liberec i zápasy v cizině. Organizačně se podílel i na jiných sportovních akcích, např. na Zlaté přílbě Pardubice. Osobní vzpomínku na něj mám z r. 1961, kdy mě jako jeden z pořadatelů propašoval na volejbalové mistrovství republiky, které se konalo na antukových hřištích Dynamo Pardubice. Byl také při tom, když se v Pardubicích v r. 1966 hrála B skupina MS ve volejbale. Pomáhal s pořádáním turnajů v Dřevěnicích, Česticích, Radčicích, Kvasínách a Skuhrově n.B. Zde se tradiční Pouťový turnaj hrál od r. 1954 s několika přestávkami do r. 1974. Velmi přivítal, když jsem v r. 1985 turnaj obnovil formou soutěže rodinných družstev pod názvem Volejbalový turnaj Skuhrováků (VTS). Pravidelně se turnajů účastnil jako hráč v družstvu Debřec i organizátor, a to až do loňského roku, kdy mu na podzim bylo neuvěřitelných 77 let. Byl nepřehlédnutelnou postavou turnaje pro svůj přístup ke hře i organizaci, pro svůj věk a v neposlední řadě pro svoji tradiční žlutou teplákovku...

Pepa byl po několik let volejbalovým instruktorem ligových zápasů, mnoho let působil v nejvyšších krajských i republikových volejbalových orgánech. Za obětavou a nevšední práci byl oceněn mnoha cenami. Dosáhl i nejvyššího českého volejbalového vyznamenání – byl uveden do Volejbalové síně slávy.

Pepíkův život nebyl jen sport, byl i nadšeným zahrádkářem a chatařem, velmi rád houbařil. Toto všechno by asi těžko dokázal bez své ženy Lídy, která se starala o řádný chod domácnosti a postupem času o celkem čtyři děti. S její pomocí byl i dobrým tátou, dědečkem a pradědečkem. Za to jí patří velký dík.

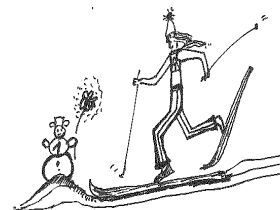
Možná, že jsem ve výčtu na něco zapomněl, ale na co nelze zapomenout, je fakt, že Pepík byl člověk, který měl rád život a lidi kolem sebe. Nezkazil žádnou legraci a uměl ji i rozdávat. Byl především velkým kamarádem, který vždy dovedl druhým pomoci. Zemřel náhle dne 26.1.2013 při pískání zápasu v Chocni, tedy uprostřed toho, co tak miloval!

Pro stálou vzpomínku na něj navrhuji dnešním organizátorům VTS doplnit název na Volejbalový turnaj Skuhrováků - memoriál Josefa Palečka.
Čest jeho památce!

Josef Franc

Zimní sezóna SKI Skuhrov

Letošní zima končí a skuhrovští lyžaři běžci mohou pomalu bilancovat a hodnotit dosažené výsledky. Na sněhové podmínky pro běžecké lyžování nebyla letošní zima nic moc příznivá. Přesto se dalo na tratích v běžeckém areálu v Deštném trénovat již od poloviny prosince. Trénování na domácích tratích využívali nejvíce nejmladší zástupci našeho oddílu, kteří si zde užili i krátké vánoční soustředění. Starší žactvo vylepšovalo svoji techniku v prosinci na soustředění na Černé hoře v Krkonoších a dorostenci, aby mohli začít trénovat na sněhu co nejdříve,

odjeli v průběhu podzimních prázdnin do německém Oberhofu a v polovině listopadu do Itálie do Santa Cateriny. Na začátku prosince byli členové reprezentačních družstev na Božím Daru v Krušných horách.

Okolo Vánoc se již začalo se závoděním. Prvním velkým závodem, který pravidelně pořádá náš domácí oddíl, byl 30.prosince již 51. ročník Orlického poháru. Jelikož byly dobré sněhové podmínky, závod se mohl uskutečnit na závodních tratích v Deštném. Za skuhrovské barvy vystoupili na stupně vítězů: J. Vašátko, J.Maryška, Z. Holíková, Š.Jirásková, K.Holíková, K.Píč.

Mezi tradičně nejmasovější závod sezóny patří Orlický maratón. V roce 2013 se uskutečnil již 29. ročník tohoto dálkového běhu, který je zařazen do série závodů Ski Tour. Letošní obleva a nedostatek sněhu donutilo organizátory přesunout tratě do výše položených míst. Tím došlo k menším úpravám délky tratí. Mokřý sníh, mlha a studený vítr provázal 195 závodníků sobotního závodu. V neděli se počasí umoudřilo a na 488 závodníků čekaly téměř ideální podmínky. Mírný mráz, slunečné počasí, rychlá a vymrzlá trať a krásné výhledy z hřebenů Orlických hor. Organizace letošního ročníku a zvláště příprava tratí byla velmi náročná. Vedení oddílu touto cestou děkuje všem, kteří přiložili ruku k dílu a samozřejmě i všem sponzorům, kteří opět přispěli k zdárnému průběhu tohoto stále více oblíbeného závodu.

Vraťme se ale zpět k výsledkům našich závodníků. Vynikajících výsledků dosáhly naše starší žákyně na Mistrovství ČR na Pustevnách v Beskydech. **Zuzka Holíková** na 1,6km trati klasicky nenašla přemožitelku a stala se vítězkou a držitelkou titulu Mistryně ČR pro rok 2013. V sobotním kombinovaném závodě se jely obě techniky – klasika i bruslení V něm unikla Zuzce medailová pozice pouze o 0,1sec. Poslední den měla děvčata před sebou štafety a ve složení Z.Holíková, J. Štefková a N.Zemanová. dojela skuhrovská štafeta na vynikajícím pátém místě.

Závodů vrcholové úrovně se účastní také naši dorostenci - junioři. Petr Remeš jako člen reprezentačního družstva juniorů se nominoval na MSJ v Liberci, kde svůj nejlepší výsledek zajel ve sprintu klasicky, kde obsadil celkově 23.místo. Vyhrál závod Českého poháru na 15 km klasicky v Jablonci n. Nisou. Důležité závody však na Petra ještě čekají a to MČR na 30 km klasicky - Hančův memoriál a dubnové MČR na Horních Mísečkách.

Karel Píč obsadil 2. místo v Orlickém poháru, byl druhý i v pohárovém závodě na Benecku i závodě Trutnovská Krakonošova 12.

Dorostenka Šárka Jirásková jako členka reprezentačního družstva olympijských nadějí se nominovala na EYOWF v rumunském Brašově. Zde zajela velmi povedený závod ve sprintu a byla členkou štafety, která skončila na 7. místě. Šárka vyhrála závod ČP na 5 km volně a sprint volně, byla druhá na 7,5km trati klasickou technikou a na MČR obsadila v klasice 3.místo.

Dosud nejlepšího letošního výsledku dosáhla Kristýna Holíková na MČR v Jablonci, kdy získala stříbrnou medaili v klasice.

Pro dorostence bude velmi klíčové MČR v Novém Městě na Moravě 15.3. - 17.3.2013, což je poslední celorepublikový závod v letošní sezóně. Naši dorostenci dosahují vynikajících úspěchů a umístění a již několik let a vzorně reprezentují skuhrovský oddíl.

Avšak i naši mladší závodníci, kteří se účastní pouze republikových nebo krajských závodů se pohybují na výsledkových listinách na předních místech.

Poslední závod sezóny pořádaný SKI Skuhrov se koná v neděli 24. března v Deštném a ještě ve středu 20. března zde proběhne Okresní přebor a Středeční kritérium, veřejný závod v běhu na lyžích.

Vyhodnocení sezóny se uskuteční tradičně na závěrečném karnevalu na sněhu.

A které akce chystají skuhrovští lyžaři z oddílu SKI Skuhrov pro tento rok?

1. **Výstava u příležitosti oslav 60 let od založení oddílu.** Zahájení bude o pouťovém víkendu a výstava potrvá do poloviny září.
2. **Běh údolím řeky Bělé 3.8.2013,** start u Spol. centra
3. **Běh do vrchu Skuhrov – Velká Deštná 4.8.2013,** start u Spol. centra
4. **Běh Skuhrovem** - náborový běh v září, termín bude upřesněn
5. **Orlický pohár** - 52.ročník, prosinec2013 – areál SKI v Deštném v Orl. horách

Za SKI Skuhrov M. Šabatová

Rozhovor s mistryní republiky Zuzanou Holíkovou

Na únorovém mistrovství republiky zvítězila ve své kategorii Zuzana Holíková, reprezentující oddíl SKI Skuhrov nad Bělou, žákyně 7.ročníku místní základní školy. Po návratu ze závodů se s námi podělila o své dojmy.

1) Nejprve velká gratulace k titulu mistryně republiky. Jak dlouho se věnuješ lyžování a kdo je tvým sportovním vzorem?

Děkuji za gratulaci. Lyžuji od svých pěti let. Mým největším sportovním vzorem je asi moje starší sestra Kristýna, která také závodně lyžuje za oddíl SKI Skuhrov. Z těch opravdových hvězd je to legendární Marit Bjorgenová.

2) Jak těžký to byl pro tebe závod a jaké představy o svém umístění jsi měla před startem?

Závod byl prolog na 1,6 km klasickou technikou, takže byl dost rychle za mnou. Před startem jsem byla trochu nervózní. Myslím, že tento výsledek ode mne nikdo nečekal, ani já sama...

3) Na co jsi myslela během závodu, potkala tě při něm nějaká krize, nebo to bylo od začátku jasné?

Žádná krize mě nepotkala, na to byl závod příliš krátký. Jediné, na co jsem myslela, bylo, abych už byla v cíli...

4) Měla jsi stanovenou nějakou speciální taktiku? Co jsi věděla o svých soupeřkách?

Jelikož prolog není žádná taktická disciplína, taktika byla „rubat“ co to jde. V mé kategorii je poměrně velká konkurence a pomohlo mi, že jedna z favoritek byla po nemoci.

5) Jaké máš další koníčky kromě lyžování? Co ráda děláš ve volném čase? Který sport bys dělala, kdyby ses nerozhodla pro lyžování?

Kromě lyžování hraji už 6 let na klavír. Ve volném čase se hodně věnuji své mladší sestře a ráda spím. Kromě lyží mě vždycky lákala gymnastika, i když jsem ji nikdy nedělala.

6) Čeho bys chtěla ve svém oblíbeném sportu dosáhnout?

Kdo ví... Když se nebude dařit, budu se věnovat studiu. Ale kdyby se dařilo, nebránila bych se tomu lyžovat závodně.

7) Máš možnost touto cestou někomu něco vzkázat. Co to bude a komu?

Určitě bych chtěla poděkovat trenérům za trpělivost a za to, že mě skvěle připravili. A vzkazuji všem, kdo sportují, ať u toho určitě vydrží, protože, když se něco začne dařit, je to skvělý pocit.

Otázky: Jiří Nedomlel

Tip na jarní výlet

I když to zatím na výlety do přírody moc nevypadá, určitě se dočkáme. Slunečné a jarem provoněné počasí nás vyláká na procházku. Co třeba projít se podél řeky Kněžné v období kvetoucích bledulí?

Můžeme vyrazit ze Skuhrova, ale pokud si chceme ušetřit asi 3 km pochodu po silnici, tak se necháme zavézt nad Debřece k bývalé německé škole. Zde se dáme po kamenité cestě směrem do Benátek (bývalé Sudety-obydlená osada). Dnes jsou zde již jen těžko znatelné zarostlé základy obydlí. Když dojdeme do údolí k řece Kněžné, napojíme se na zelenou turistickou značku, která nás povede krásnou, téměř divokou přírodou, stále podél řeky až do osady Polanka (bývalý mlýn). Přejdeme silnici vedoucí z Uhřínova na Kačerov a pokračujeme lesní cestou do osady Podolí. Tady se můžeme rozhodnout pro dvě trasy. Buď pokračujeme po zelené značce na Zámeček a odtud na Luisino údolí, nebo si trasu trochu prodloužíme a vydáme se po žluté značce k prameni řeky Kněžné a odtud na Zdobnickou Seč. Zde je možné občerstvení na chatě Šajtava (bez záruky). Odbočíme doleva po červené značce, která nás dovede rovněž do osady Luisino Údolí. Budeme-li pokračovat dále po červené, dostaneme se nad deštné sjezdovky. Po nich sejdem do Deštného, kde je možnost občerstvení jistá. Zpět do Skuhrova se dostaneme autobusem. Túra je to poměrně náročná, ale stojí za to. Zvláště v období rozkvetlých bledulí. Ale pozor: NETRHAT! Jsou chráněné. A víte vůbec, proč je ve vlhčích oblastech tolik bledulí? Krásně to popisuje pan Josef Lukášek ve své knížce Pohádky z Orlických hor:

Jeden rok se také zima stále nechtěla vzdát své vlády a lidé již tolik potřebovali teplo a sluníčko. Docházely zásoby, do chalup se nastěhovaly nemoci a hlad. A tak lidé s pomocí vládkyně Orlických hor Kačenky probudili permoníky žijící v podzemí, aby vzbudili vodního krále. Ten svým teplým dechem dokázal odehnat sněhové mraky a napomohl tání sněhu. Skřítci však nemohli překřičet hučící severák. Tak je napadlo, že každý vykove zvoneček. Skřítci zvonky prostrčili všude tam, kde zem nebyla zcela promrzlá, na březích potoků a v mokřinách. Severák svým silným Húúú rozezvonil všechny zvonky a vodní král se probudil. Od té doby kvete na jaře podél potoků a v mokřinách tisíce bílých zvonečků - BLEDULÍ.

M.Šabatová

Marius Pedersen

provede ve vaší obci mobilní svoz nebezpečných odpadů

Dne:	25.května 2013	SKUHROV	NAD BĚLOU
Stanoviště:	RYBNÍČKY	u rybníka	8,40 – 9,05 hodin
	BŘEZINA	křižovatka	9,15 – 9,40 hodin
	POŘÍČÍ	garáže u mostu	9,50 – 10,10 hodin
	SKUHROV	u prodejny	10,15 – 10,35 hodin
	DEBŘECE	pod rybníkem	10,40 – 11,00 hodin
	SKUHROV	před ZŠ	11,05 – 11,25 hodin
	HRAŠTICE	u rybníka	11,30 – 11,50 hodin
	SVINNÁ	náves	11,55 – 12,25 hodin
	BROCNÁ	náves před prodejnou	12,30 – 12,55 hodin

Vybírané nebezpečné odpady:

- oleje a nebo tuky
- barvy, lepidla, pryskyřice
- rozpouštědla
- kyseliny, hydroxidy, fotochemikálie
- detergenty, odmašťovací prostředky
- staré léky
- pesticidy
- akumulátory (i plné)

Pro občany zdarma.

Další odpady, které od Vás odebereme:

- pneumatiky (osobní)
- monočlánky
- elektropřístroje - radia, vysavače, pračky, sporáky, atd.
- ledničky, mrazničky
- televizory
- zářivky, výbojky

Pro občany zdarma.

Ledničky, mrazničky, televizory, monitory, ostatní elektropřístroje, monočlánky a zářivky budou odebírány ne jako odpad, ale na zpětný odběr. Proto je nepoškozujte a neodebírejte žádné součásti.

JINÉ ODPADY NEŽ ZE SEZNAMU NEODEBÍRÁME!
ODPADY NENECHÁVEJTE NA STANOVIŠTI BEZ DOZORU!
VYČKEJTE NAŠEHO PŘÍJEZDU !

ODLOŽENÉ ODPADY NEBUDOU ODVEZENY, ALE BUDOU PONECHÁNY NA MÍSTĚ !

***Přineste nám svůj odpad !
Chraňte naše životní prostředí !***

☎: 494 629 050 fax:494 629 070

Každodenní ekologie

Důležitou součástí třídění odpadu je zpracování skleněných obalů a skla. Sklo, které se v domácnostech stává odpadem, jsou převážně lahve od nápojů, zavařovací sklenice nebo rozbité skleničky. Pro uložení těchto odpadů je šikovným řešením plastová nebo kovová krabice, či kbelík i pevnější taška. Místem, kde budete doma uchovávat tříděný skleněný odpad před odnesením do kontejneru, může být komora či sklep.

Sklo se vhadzuje do zeleného nebo bílého kontejneru. Pokud jsou k dispozici oba, je důležité třídít sklo i podle barev. **Do zeleného** kontejneru můžeme vhadzovat **barevné sklo**, například lahve od vína, alkoholických i nealkoholických nápojů. Vhodit do zeleného kontejneru můžete také tabulové sklo z oken a ze dveří. **Do bílého** kontejneru vhadzujte **sklo čiré**, tedy sklenice od kečupů, marmelád či zavařenin a rozbité skleničky.

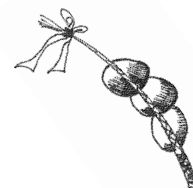
Pokud na stanovišti kontejnerů je pouze zelený kontejner na sklo, pak do něj dávejte sklo bez ohledu na barvu. Vytríděné sklo není nutné rozbíjet, bude se dále třídít! Díky svým vlastnostem se dá skleněný odpad recyklovat do nekonečna.

Do kontejnerů na sklo nepatří keramika a porcelán. Nepatří sem ani autosklo, zrcadla nebo třeba drátované sklo, zlacená a pokovená skla. Vratné zálohované sklo vracejte zpět do obchodu.

Používání tříděného skleněného odpadu představuje ve sklárnách obrovské úspory energií a také náhradu primárních surovin. Do vsádky může přijít podle technologie 60 – 85 % tříděného skla. Střepty, které tvoří součást sklářského kmenu, jsou společně s jeho dalšími částmi taveny při teplotách kolem 800-1400°C. Z roztavené hmoty je možné vyfouknout nebo odlít nové výrobky. Velkou výhodou recyklace skla je fakt, že ho lze recyklovat neomezeně stále dokola.

Z vytríděného skla se vyrábí nejčastěji obalové sklo - lahve na minerálky, alkohol a pivo a jiné skleněné výrobky. Sklo se dále používá pro výrobu tepelných izolací – skelné vaty a pěnového skla nebo jako přísada do speciálních druhů betonů a do brusných hmot.

Všem skuhrovským občanům přejeme hezké Velikonoce, hodně jarního sluníčka a sváteční pohody.

Skuhrovský zpravodaj vydává Obec Skuhrov nad Bělou.

Zaregistrováno u MK ČR pod značkou MK ČR E 111 927.

Odpovědný redaktor Mgr. Jiří Nedomlel, Skuhrov nad Bělou 102.

e-mail: j.nedomlel@zsskuhrov.cz

Perokresby a obálka: Evženie Hanušová

Číslo 140, ročník XXXVIII, březen 2013, cena 5,-Kč